

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Cargo Trafic”, avocatul Victoria Roșca-Bot, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul lui Andrei Foiu, avocatul Roman Plămădeală împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cargo Trafic” cu privire la încasarea prejudiciului material, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016

c o s t a t ă :

La data de 24 aprilie 2014, reprezentantul lui Andrei Foiu, avocatul Roman Plămădeală a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cargo Trafic” (în continuare – „Cargo Trafic” SRL) cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 01 august 2012 a încheiat un contract individual de muncă cu „Cargo Trafic” SRL, fiind angajat în calitate de șofer pe autotren pentru efectuarea curselor în străinătate.

Menționează că, la data de 17 februarie 2013, în baza procesului-verbal de constatare a contravenției a fost sancționat cu amendă în mărime de 15000 de lei (RON), iar în baza hotărîrii Judecătoriei Huși din 17 aprilie 2013, amenda a fost înlocuită cu avertisment, deoarece s-a constatat că trenul rutier cu numerele de înmatriculare CKE 649 și CAR 339 depășește lungimea permisă în România de 18,75 m, avînd 19 m.

Consideră că, a fost nevoit să suporte cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 500 de euro, care nu au fost compensate de către angajator, iar la data de 18 noiembrie 2013 a expediat o pretenție în adresa „Cargo Trafic” SRL solicitînd rambursarea cheltuielilor suportate în sumă de 500 de euro, la care nu a primit nici un răspuns.

Solicită încasarea de la „Cargo Trafic” SRL a prejudiciului material în mărime de 500 de euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Botanica, mun. Chişinău din 10 august 2015 s-a respins acţiunea ca neîntemeiată.

Prima instanţă şi-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul nu a prezentat probe în vederea celor invocate care să demonstreze culpabilitatea acţiunilor pîrîtului sau neexecutarea obligaţiilor contractuale de către angajator şi suportarea cheltuielilor de 500 de euro.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 15 martie 2016 s-a respins apelul declarat de „Cargo Trafic” SRL, s-a admis apelul declarat de Foiau Andrei, s-a casat hotărîrea Judecătorei Botanica, mun. Chişinău din 10 august 2015 şi s-a emis o nouă hotărîre, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Foiau Andrei împotriva „Cargo Trafic” SRL cu privire la repararea prejudiciului material şi s-a încasat din contul „Cargo Trafic” SRL în beneficiul Foiau Andrei suma de 500 de euro cu titlu de prejudiciu material, în valută naţională conform cursului oficial stabilit de BNM la momentul executării hotărîrii.

Instanţa de apel a reţinut că, activitatea „Cargo Trafic” SRL este transportul internaţional de mărfuri şi în calitate de angajator urma să pună la dispoziţie salariatului mijlocul de transport care să corespundă cerinţelor tehnice şi normative indicate în legislaţia europeană şi să asigure salariatul cu condiţii adecvate, adică cu mijloc de transport dotat corespunzător pentru realizarea serviciilor date.

Instanţa de apel a mai reţinut că, salariatul, din motive ce nu-i pot fi imputabile a suportat prejudiciu material în sumă de 500 de euro, rezultat din contractul de asistenţă juridică, ce urmează a fi rambursat.

La fel, instanţa de apel a conchis că, pîrîtul nu a prezentat probe din care ar rezulta faptul că între Foiau Andrei şi „Cargo Trafic” SRL au existat alte raporturi decât cele de muncă.

La data de 24 mai 2016, reprezentantul „Cargo Trafic” SRL, avocatul Victoria Roşca-Bot a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 15 martie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel şi hotărîrii primei instanţe în partea în care s-a lăsat cheltuielile de judecată după părţi cu pronunţarea în partea respectivă a unei noi hotărîri de încasare din contul lui Foiau Andrei a sumei de 3100 de lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică.

În motivarea recursului a invocat că, instanţa de apel eronat a apreciat probele prezentate stabilind raporturile juridice de muncă dintre „Cargo Trafic” SRL şi Foiau Andrei, deoarece nu au fost prezentate careva probe în acest sens, iar ultimul a prestat servicii de transport în calitate de şofer de ocazie, nefiind angajat, referindu-se la pct.3 din Instrucţiunea privind completarea şi prelucrarea foii de parcurs pentru autocamioane.

Susţine că, eronat a fost stabilit de către instanţa de apel precum că, „Cargo Trafic” SRL nu a pus la dispoziţie şoferului Foiau Andrei mijlocul de transport care să corespundă cerinţelor tehnice şi normative indicate în legislaţia europeană, deoarece din hotărîrea civilă a Judecătorei Huşi din 17 aprilie 2013 reiese că legarea remorcii mai larg este imputată anume şoferului, făcînd referire la legislaţia României.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Alegațiile invocate în recurs precum că, instanța de apel eronat a apreciat probele prezentate stabilind raporturile juridice de muncă dintre „Cargo Traffic” SRL și Foiu Andrei, deoarece nu au fost prezentate careva probe în acest sens, iar ultimul a prestat servicii de transport în calitate de șofer de ocazie, nefiind angajat, nu pot fi reținute,

deoarece punerea la dispoziția lui Foiau Andrei a autotrenului și a foilor de parcurs reprezintă în sine o subordonare a acestuia față de „Cargo Trafic” SRL, specific raporturilor juridice de muncă, iar pct.2 din Instrucțiunea privind completarea și prelucrarea foii de parcurs pentru autocamioane prevede că, la exploatarea autocamioanelor particulare de către proprietari în scopuri de serviciu, utilizarea foii de parcurs nu este obligatorie, fapt care instanța de apel a examinat toate circumstanțele importante ale pricinii prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă fiind în raport cu dispozițiile art. 118 din Codul de procedură civilă dând o apreciere justă acestor împrejurări.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel eronat a stabilit că, „Cargo Trafic” SRL nu a pus la dispoziție șoferului Foiau Andrei mijlocul de transport care să corespundă cerințelor tehnice și normative indicate în legislația europeană, deoarece din hotărârea civilă a Judecătorei Huși din 17 aprilie 2013 reiese că legarea remorcii mai larg este imputată anume șoferului, făcând referire la legislația României, nu pot fi reținute, deoarece reieșind din principiul teritorialității, o hotărâre străină nu reprezintă puterea lucrului judecată și urmează a fi examinat ca un înscris în raport cu celelalte probe, exercițiu efectuat de instanța de apel în decizia recurată, reieșind din dispozițiile art. 139 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul „Cargo Trafic” SRL, avocatul Victoria Roșca-Bot, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Cargo Trafic”, avocatul Victoria Roșca-Bot se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan